

Μανρακ. Ψοτορ. σ. 220. στ. 304.

Βλαδάμυ, ὁ
(ταπεινός)

« Πουτὴν¹⁾ τὴν ἐχάλασε ἕνας γραμματικὸς τοῦ
Βλαθάμυ ἀντιφάκτο, δοῦλος ποτὶ διὰ τοῦ
βησιάρου τὸν εἰμίσεε δώλεον ὁ τὸν Βλαχίαν
αὐτόν τε ἐξαστάζε δέχας ἀφιστησίαν

[¹⁾ τὴν Ρωσ. Βλαδάμυον]

